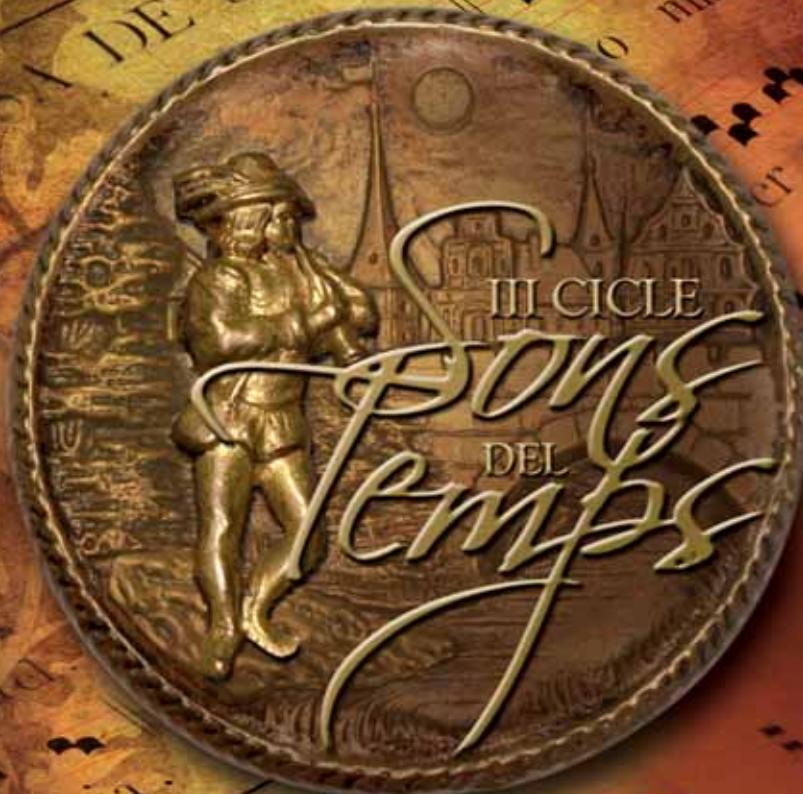

Ajuntament de Terrassa

Música
i patrimoni

PRESENTACIÓ

Benvolguts i benvolgudes, em plau tornar-vos a presentar el Cicle Sons del Temps en la seva tercera edició.

Terrassa, és una ciutat rica, rica en el seu passat, el seu present i el seu futur. Rica en el seu patrimoni i llegat, en el seu teixit social i en les seves potencialitats. Portem tres anys demostrant que passat, present i futur s'harmonitzen a la nostra ciutat.

El Cicle Sons del Temps representa també un cicle d'investigació i de recerca en el que, a més de mantenir els espais habituals de programació, introduïm elements patrimonials nous que ens sorprenden per la seva bellesa i singularitat: i volem compartir aquest sentiment amb vosaltres.

D'aquesta manera, i com és habitual, iniciem Sons del Temps a l'Església de Sant Pere, un entorn enguany molt especial, ja que la Seu d'Ègara, després de molts anys de treballs, mostra el seu rostre més autèntic: l'esplendor d'una Seu Episcopal dels primers segles del cristianisme. I acabarem a La Casa Alegre de Sagrera, una joia del modernisme català.

I al nostre itinerari emocional i donat l'èxit de l'experiència sensorial de Pel Pont, a més de repetir-la enguany, afegint un altre batec emotiu: Dames de la Torre, una visita a la recentment restaurada Torre del Palau, una petita recreació dramàtic-musical, breu en el temps però molt especial en el seu contingut.

Volem fer esment especial a dos dels nous espais que s'afegeixen al nostre Cicle: El Convent de Les Josefines, un espai meravellós amagat darrera d'un immens edifici modern i El Gran Casino, un edifici singular que ha tingut diverses mirades socials en la seva història esdevenint també escenari d'importants fets culturals.

Altres cop, els artistes que posaran música a aquests entorns presenten una qualitat elevada, reconeguda tant a nivell nacional com internacional. Us proposen repertoris especialment triats pels espais on es duran a terme: viatjarem partint de la música antiga, passant pel renaixement, pel barroc i rococó, per a finalitzar el recorregut al modernisme català. Una mostra de que la música recull les maneres de viure i entendre el món a cada època.

Com sempre, volem agrair les entitats que acullen aquests concerts: la Parròquia de Sant Pere, la Parròquia del Sant Esperit, l'Associació Alba, la Residència San José, la Parròquia de Sant Cristòfor i Abacus Cooperativa. També volem agrair la participació dels cantants, músics, actors i actrius, així com a l'equip tècnic i professionals de l'àmbit de la cultura que fan aquest Cicle possible.

Moltes gràcies per la vostra implicació activa i gaudiu de la nostra gran riquesa patrimonial mentre inicieus un viatge musical pel temps, un viatge emotiu i necessari.

Amadeu Aguado i Moreno

Regidor de Cultura

MÚSICA A L'ENTORN DE LA SEU D'ÈGARA

Àries i sonates del barroc i rococó català,
italià i alemany.

MARIA MATEU, soprano
FRANCESC CASTILLO, oboè
JORDI FIGUERAS, orgue
LLUÍS HERAS, violoncel

Aquest concert té com a objectiu acostar-nos a una sèrie d'obres catalanes, italianes i alemanyes, que van des de la segona meitat del segle XVII fins al principi del segle XIX, i gaudir d'una formació tan atractiva com és la conjunció de la veu, l'oboè, el violoncel i l'orgue de l'església de Sant Pere de la Seu d'Ègara. Escoltarem música de A. Vivaldi, de J. S. Bach i d'Antoni Soler, músics universals que no necessiten presentació. D'altra banda tindrem l'ocasió de sentir altres compositors catalans tant propers com injustament desconeguts, com ara Joan Baptista Pla, fill de Cervera, que va viure sempre a Alemanya, i Josep Vinyals i Galí nascut a Terrassa.

PROGRAMA

- Josep Vinyals (1771-1825)** Sonata en Mib Major > Presto
Antonio Vivaldi (1678-1741) Ària: "Domine Deus" de l'Oratori Gloria
Antonio Vivaldi (1678-1741) Sonata n. 6 en Sib Major > Preludi. Largo. Corrente. Allegro
Johann Sebastian Bach (1685-1750) Ària: "Qui tollis peccata mundi" de la Cantata BWV 233
Antoni Soler (1729-1783) Sonata n. 45 en Sol Major
Johann Sebastian Bach (1685-1750) Ària: "Flössst mein Heiland" de la Cantata BWV 248
Manel Pla (1728-1766) Sonata en Do menor > Andante Allegro assai
Johann Sebastian Bach (1685-1750) Ària: "Sich üben im Lieben" de la Cantata BWV 202

Dijous 15 de juliol, a les 20.30 h

Església Parroquial de Sant Pere.

Conjunt Monumental de les Esglésies de Sant Pere.

Plaça del Rector Homs, s/n

L'església de Sant Pere que avui veiem és un edifici romànic, del segle XII, en el qual s'han conservat alguns murs i elements de la construcció original del segle VI. Del conjunt d'aquesta església ens fixarem en els elements que corresponen a la mateixa època del concert que proposem en aquesta ocasió. Es tracta de la Capella de Sant Valentí construïda a la façana nord del temple on podem contemplar el retaule barroc de fusta policromada amb columnes salomòniques. Les figures escultòriques són d'època moderna, ja que les originals van ser cremades durant la guerra civil. Altre element que correspon a la mateixa època és el carilló circular construït a principis del segle XVII amb fusta policromada. Es troba ubicat al costat de l'orgue i consta d'onze campanetes de diferent mides. Un simpàtic element que, sens dubte, devia ser utilitzat pel culte de la parròquia.

Hi col·labora: Parròquia de Sant Pere

EL BARROC CATALÀ: LA MÚSICA ÍNTIMA

SCALA ARETINA

MERITXELL OLAYA, soprano

CLARA HERNÁNDEZ, viola da gamba

SANTIAGO FIGUERAS, tiorba i guitarra barroca

Gràcies a estudis relativament recents, el món musical està descobrint meravellat la música dels autors catalans del barroc, la qual cosa ha suposat una revelació per la seva qualitat i profunditat. És en el context íntim de la música de cambra on la creativitat dels compositors s'allibera, per ocupar-se de tots els aspectes de l'ànima humana, des dels més prosaics fins els més elevats. En fer-ho el seu estil esdevé innovador i arriscat, ple de recursos i troballes, fresc i viu, plenament barroc. Aquesta música extraordinària és precisament la que ara us presentem: un programa en el qual els grans autors del Barroc català se'n adrecen a cau d'orella, i ens canten sobre l'amor i l'absència, la natura, la festa, la pàtria.... sobre la vida dels homes i les dones del segle XVII, i la nostra.

El cicle de l'amor diví

El cicle de l'any litúrgic marcava fortament la vida quotidiana dels nostres avantpassats i ordenava al mateix temps el ritme de les festes, les tradicions i fins i tot la vida social.

La música instrumental

A manera d'entreacte, el programa inclou en primer lloc una bellíssima xacona per a guitarra sola, procedent d'un manuscrit de peces per a guitarra que va ser localitzat fa pocs anys a la Biblioteca de Catalunya. A continuació, una obra de Joan Cabanilles, en versió per a viola da gamba i tiorba.

La música profana

Ben pocs van ser els aspectes de l'amor humà que no van merèixer l'atenció dels nostres autors. Les seves obres parlen del goig de l'amor, del dolor de l'absència, de la gelosia i del desengany.

Dijous 22 de juliol, a les 20.30 h

Església del Convent de Sant Francesc.

Plaça del Doctor Robert, 1

El convent de Sant Francesc d'Assís, de frares menors recol·lectes, es va començar a construir el 1609 prop del Torrent de Vallparadís, i es va inaugurar l'any 1612.

Els elements que s'han conservat del convent, a banda d'alguns espais del seu entorn, són el claustre i l'església. El claustre atorga a les restes de l'antic convent una especial rellevància i excepcionalitat, consta de planta quadrada amb planta baixa i dos pisos. A la planta baixa i sota les voltes d'aresta mostra vint-i-sis plafons ceràmics policroms de gran qualitat, fets entre 1671 i 1673. L'autoria d'aquests plafons s'ha atribuït al mestre escudeller Llorenç Passoles sota el patrocini del castlà del Castell de Terrassa Pere Fizes. L'església manté la seva fesomia original: planta rectangular amb capelles laterals, absis semihexagonal i volta de creueria. A banda de les interessants claus de volta policromades, l'església posseeix un parell de llenços originals ubicats a les capelles laterals, amb escenes de la vida del sant titular.

**Hi col·labora: Parròquia del Sant Esperit
i Associació ALBA**

PROGRAMA

EL CICLE DE L'AMOR DIVÍ

Joan Barter (1648-1706)

Ruyseñor, clarín del albor

Jaume Subias (1690-1702)

Al son que dos clarines

Joseph Gaz (1656-1713)

Oh qué mandas de amor

Pere Rabassa (1683-1767)

Ay dolor mío

Francesc Valls (1665-1747)

Toda hermosa es la Madre del Sol

LA MÚSICA INSTRUMENTAL

Anònim (primeries del s. XVIII)

Xacona

Joan Cabanilles (1644-1712)

Corrente italiana

LA MÚSICA PROFANA

Felip Olivelles (1657-1702)

Ay que muero, zagalas

Francesc Valls

Ausente de tus ojos

Esta vez, Cupidillo

Gilguerillo que el aire surcas

Pere Rabassa

Elissa, gran Reyna

DAMES DE LA TORRE

Visita amb recreació musical per a grups reduïts.

Durada aproximada: 20 minuts

LUCÍA SAMITIER, veu i arpa

ANA CEREZO, viola da gamba i veu

EVA PEREZ, acompañant, direcció escènica i dramatúrgia

La Torre del Palau de Terrassa és un dels monuments medievals més emblemàtics de la nostra ciutat. Aprofitant la seva recent restauració us convidem a realitzar una passejada especial, fent un recorregut per la seva memòria. Tindrem l'ocasió de recrear algunes de les músiques que van poder sentir els nostres avantpassats i trobarem una part de la seva essència entre les cançons de la seva història. Un moment únic per descobrir altra dimensió d'aquest espai tan proper com desconegut.

Informació i venda d'entrades a la Casa Soler i Palet, telèfon 93 783 27 11.

C/ Font vella, 28

A partir de 10 anys i fins els 14 anys serà imprescindible l'acompanyament d'un adult.

**Dimecres 28 de juliol,
de les 19h fins a les 22h.**

Torre del Palau.

Es tracta del darrer vestigi del Castell-Palau de Terrassa. La primera referència escrita que es conserva de la Torre és de l'any 1091 encara que el "Terracium Castellum" ja era documentat l'any 844. La Torre és de planta circular, té 29 m. d'alçada i un diàmetre a la base de 7,5 m. que minva fins el 6,3 m. de la corona superior. La porta d'accés està situada a 4 m. d'alçada sobre el nivell de l'antic camí de ronda de la muralla. A l'interior hi ha una planta amb volta de pedra, una primera planta a la qual s'accedeix per una escala de cargol i una segona escala, en el gruix del mur, comunica amb els pisos superiors i el terrat, coronat amb merlets d'obra cuita que s'hi afegiren l'any 1891. Des de l'exterior es pot apreciar un finestral gòtic amb guardapols i cresteria del segle XVI.

PEL PONT

Experiència poètica-sensorial per a grups reduïts.

Durada aproximada: 25 minuts

ELS DE LA SERRA DE L'OBAC

ENRIQUE VARGAS, direcció

MARTA PÉREZ, dramaturgia

LUCIA SAMITIER, cant, recerca i adaptació musical

PATRIZIA MENICHELLI, vestuari

Amb MARTA PÉREZ, LUCIA SAMITIER, MARGA SOCIAS i EVA PÉREZ

Quins ponts has travessat i quants et queden per travessar? Un pont és una porta? Què signifiquen les esglésies de Sant Pere per a nosaltres? Quins secrets amaguen?

Aquesta experiència proposa un recorregut que uneix dos mons amb la intenció d'apropar-se a la ciutat des del present, a partir dels que ja no hi són i dels que vindran.

Els de la Serra de l'Obac ofereixen una experiència íntima de petit format que, a partir de la curiositat i imaginació de cadascú, brinda una singular mirada sobre un temple que ja és símbol.

Dijous 5 i divendres 6 d'agost

Horari: sessions des de les 21.30h a les 23.30h

Durada aprox: 25 minuts

Informació i venda d'entrades a la Casa Soler i Palet, tel. 93 783 27 11

C/ Font Vella 28

Església de Sant Miquel

Conjunt Monumental de les Esglésies de Sant Pere

Plaça del Rector Homs, s/n

És l'edifici que menys canvis ha experimentat de l'època de la seu episcopal d'Ègara (S VI). Conserva encara molts elements originals i la seva estructura és essencialment la mateixa. És doncs, un fantàstic exemple per apropar-nos a aquest mon tan poc conegut dels primers segles de la nostra era. Acostar-nos i entrar en aquest espai dedicat de forma ininterrompuda al culte religiós des de fa quinze segles, suposa un viatge a la nit dels temps, al moment en que els nostres avantpassats havíem convertit aquest conjunt d'edificis en el centre de la vida social i espiritual. Les restes de nombroses tombes integrades com un element destacat en el seu interior i l'existència d'una cripta subterrània amb un enterrament, confirmen la idea que aquest era l'edifici funerari del conjunt episcopal. Crida l'atenció les vuit columnes amb capitells que sostenen la cúpula procedents de diferents edificis d'estil clàssic anteriors al segle VI. L'altre tresor que conserven aquestes parets el trobem a la cúpula semiesfèrica que forma l'absis, a la façana est. Són les decoracions pictòriques originals amb escenes i símbols religiosos, situades sobre l'altar, úniques a tot el món per la seva singularitat i que han arribat fins als nostres dies en bon estat de conservació.

Hi col·labora: Parròquia de Sant Pere

TRESORS DE LA MÚSICA ANTIGA ITALICA, HISPÀNICA I CATALANA

MC COR BARCELONA
CHAMBER CHOIR
amb la participació de
l'Ensemble l'Harmonia

Direcció, JOAN MARTÍNEZ COLÀS

La polifonia és l'estil musical que va predominar al llarg del Renaixement i el Barroc als països llatins. A partir de materials musicals més antics, com el cant gregoriana, es desenvolupa una escriptura plena de colors i d'una gran càrrega dramàtica i espiritual. La primera part del concert s'endinsa en l'estil polifònic amb obres dels dos autors més reconeguts d'aquest estil: Tomás Luis de Victoria i Giovanni Pierluigi da Palestrina. Ambdós autors van viure a Roma durant el segle XVI. Sentirem l'obra Hanacpachap Cussicuinin, en el seu idioma quechua original. Acabarem amb un tast d'un autor montserratí que va conrear l'estil polifònic amb gran mestratge durant el segle XVII, Joan Cererols. La segona part és música més desenfadada i festiva. L'estil polifònic arriba a la cort i al carrer.

PROGRAMA

PART I

Polifonia religiosa renaixentista i barroca

Amb obres de:

Tomás Luis de Victoria

Joan Cererols

Giovanni Pierluigi da Palestrina

PART II

Polifonia profana dels segles XV i XVI

(amb la participació de l'Ensemble l'Harmonia)

Dimecres 11 d'agost, a les 20.30 h

Castell Cartoixa de Vallparadís
C/ de Salmerón, s/n

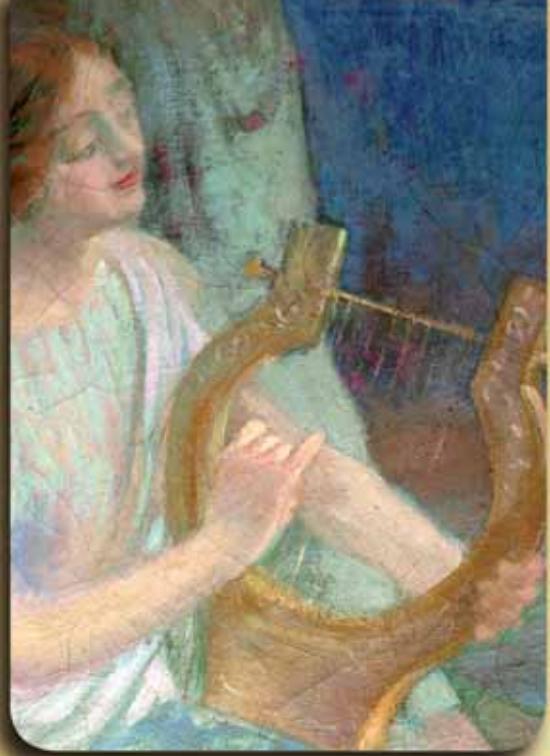
És un edifici original del segle XII que es va convertir en cartoixa els segles XIV-XV, quan es van configurar la sala capitular, el claustre i la capella. Fou restaurat durant els anys cinquanta i des del 1959 ha desenvolupat usos museístics. El castell conté la sala d'exposicions temporals del Museu de Terrassa i l'exposició permanent que mostra, cronològicament i a partir d'elements del patrimoni moble local, l'evolució del territori i l'ocupació humana de Terrassa i la seva comarca.

FLOREIX L'AMETLLER

Impressions modernistes

MONTSE SOLÀ, soprano
IMMA SANTACREU, piano

Recomençar, partir del no-res. Aquestes són paraules clau que ens ajuden a comprendre l'essència musical de Frederic Mompou. Envoltat de misteri, de màgia, Mompou dóna sentit a les coses més humils i marginades que ens envolten, que en les seves mans esdevenen vitals i significatives. Els seus colors, realment únics, tenen una forta ascendència francesa; com també és el cas de Ricard Lamote de Grignon i d'Eduard Toldrà. En aquest darrer, la senzillesa i l'ús del color seguint l'empremta del seu estimat Debussy, s'uneixen a una sensibilitat plenament romàntica i efusiva que sempre va buscar la comunicació amb el públic a través de l'emoció. Recerca capital també per a un dels més grans pianistes i compositors catalans, Enric Granados. Fortament influït per Chopin, la seva música respira els colors i els sabors del cant i la dansa populars exquisidament transfigurats. A Catalunya, com a tot Europa, el Modernisme va ser una de les èpoques musicals més brillants i els quatre autors que us presentem aquesta nit, en són un excel·lent exemple.

PROGRAMA

Primera part

NOU CANÇONS POPULARS CATALANES

Harm. d'E. Toldrà (1895-1962)

Matinet me'n llevo jo / El pardal
De Mataró varem venir / Flor d'olivar
El rei n'ha fetes crides
Ai minyons que aneu pel món
Sota el pont d'or / La quadrilla / L'alabau

Segona part

DANSES (piano sol)

E. Granados (1867-1916)

Núm. 1 Minuetto

Núm. 2 Oriental

Núm. 5 Andaluza

J. Lamote de Grignon
(1872-1949)

L'àngel de la son

CINC MELODIES

F. Mompou (1893-1987)

La fausse morte / L'insinuant
Le vin perdu / Le sylphe
Les pas

FLOREIX L'AMETLLER

E. Toldrà (1895-1962)

Dijous 19 d'agost, a les 20.30 h

Convent de Les Josefines-Casa del Malalt
Concili Egarenc, 22

Inaugurat el 19 de març de 1901 amb la finalitat que les Germanes de Sant Josep poguessin acollir als malalts sense recursos de la ciutat. La façana de l'edifici de paredat comú amb filades de totxana vermella, es manté en la línia de les construccions de Muncunill d'aquesta època, tot i que és més austera.

L'única decoració de la façana són petites finestres geminades en forma d'arc realçat, que disminueixen de dimensió a mesura que augmenten d'alçària amb brancals de totxana vermella. L'església va ser construïda l'any 1907 tot i que el projecte és de la mateixa data que el convent. Al seu interior el que més crida l'atenció són les voltes paraboliques, un signe de modernitat del seu temps que per aquells dies ja formava part del repertori habitual de Muncunill.

Hi col·labora: Residència San José

CODÉX

Obres per a guitarra barroca de
Santiago de Murzia

DAVID MURGADAS, guitarra barroca

TONI VILAPRINYÓ, guitarra barroca

ALCIDES RODRIGUES, percussions

ANGEL LAGUNA, gaita, xeremia, gralla, flabiol

ENRIC SOLÀ, viola de roda

ESTER OLIVAN, castanyoles

Direcció, DAVID MURGADAS

La guitarra va ser un dels instruments més difosos entre la població de la península ibèrica durant els segles XVII i XVIII.

Una bona mostra d'aquests repertoris musicals és l'obra del compositor barroc Santiago de Murzia. Malgrat que es tenen poques dades d'aquest compositor, sembla que fou deixeble de Francisco Guerau i també músic i mestre de guitarra de la reina Maria Lluïsa de Savoia, primera esposa de Felip V. Murzia va ser, sens cap mena de dubte, el guitarrista més internacional del barroc hispànic. Així doncs, el programa que presentem, ha estat curosament seleccionat per David Murgadas amb peces d'una de les col·leccions d'obres del compositor: el Códex Saldívar. El programa ofereix un tast del que seria una música senzilla del seu temps, amb les tonades més estereotipades i més famoses del moment: el fandango, la romanesca, les folies, les jácaras... que conformen un marc sonor ric i divers. Es tracta d'una música amb un fort regust popular, que inclou passatges i interpretacions que requereixen un notable domini tècnic de la guitarra.

Amb aquesta idea, s'ha treballat per obtenir un resultat final que ens allunya de les versions més acadèmiques i més escoltades d'aquest repertori. Una visió fresca, possiblement menys cortesana però molt més natural d'una realitat musical encara avui poc explorada.

PROGRAMA

Gaitas
Jácaras por la E
Los ympossibles
Marizpalos

El Paloteado
Fandango
Tarantelas
La Jotta

Divendres 27 d'agost, a les 21 h

Ermita Romànica- Masia de Ca N'Anglada

C/ Mossèn Àngel Rodamilans, 86

L'origen de Ca N'Anglada es pot remuntar a l'època romana, de la qual conservem un valuós sarcòfag de plom (SIV dC). En època molt antiga s'hi va construir una església sota l'advocació de Sant Cristòfor, però quedà abandonada entre els segles VIII i X. L'any 1037 els comtes de Barcelona donaren Sant Cristòfor al monestir de Sant Llorenç de Munt, i el 1049 s'hi instal·la una família pagesa que donà origen al mas de Sant Cristòfor. El mas, al segle XVI s'anomenava Robell i a mitjans del segle XVII hi accedí la família Anglada que donà a la masia el seu nom actual. Es tracta d'un mas d'estructura rectangular, amb teulada de doble vessant, amb planta baixa, pis superior i golfes. La façana principal està orientada a migdia i té un portal d'entrada amb arc de mig punt dovellat. L'edifici ha estat restaurat recentment i, a banda de la façana, conserva un mur de tàpia i part de la seva estructura original, conservem alguns elements que delaten la seva d'activitat agrícola, com ara la premsa, els cups de vi i oli o l'arrencament del forn de la cuina.

Hi col·labora: Parròquia de Sant Cristòfor

ÒPERA I MODERNISME

Espectacle modernista
amb fragments d'òpera
Cia. OPERAÍLICA

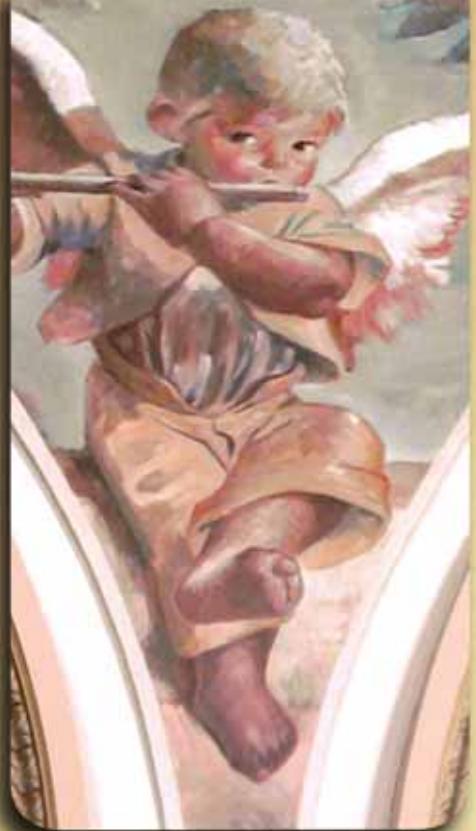
CHARO PICAZO, soprano
GRISELDA RAMÓN, soprano
OSCAR MARÍN, tenor
LUCAS GROOPPO, baríton
DAVID GRANATO, piano
Direcció, DAVID GRANATO

La Companyia Operaílica, en clau de cabaret modernista, ens vol mostrar la riquesa del repertori líric i operístic de l'època. Tanmateix descobrirem el concepte de "l'Art total", que defineix aquest marc líric, sublimat per Wagner i que tan va fructificar en l'ideari modernista.

A l'espectacle "Òpera i modernisme" s'intercalen algunes de les peces més cèlebres del repertori líric, aquell repertori més aplaudit, el que ha sobreviscut al pas del temps... i l'emmirallarem amb elements de l'imaginari sonor del moviment modernista: la música dels nous creadors nacionalistes, la música de moda a l'època, el redescobriment dels sons autòctons i la recerca d'un exotisme idealitzat...

Satie, Bizet, Wagner, Verdi, Albéniz, Granados i Morera, són alguns dels compositors que formaran part d'aquest entramat musical.

Com a fil conductor sentirem les paraules de Casellas, Yxart, Rusiñol... cronistes de l'època que, com si es tractes d'un ric tapís, teixit amb seda i or, acabaran de dibuixar el nostre ric llegat modernista.

Divendres 3 de setembre, a les 21.30 h

Gran Casino

C/ de la Font Vella, 78

És tracta d'una de les obres més eclèctiques de Lluís Muncunill i Parellada.

L'edifici va ser inaugurat el 3 de juliol de 1921. Consta de soterrani, planta baixa, dos pisos i jardí a la part posterior amb pista de ball a l'aire lliure. De l'interior destaca el vestíbul a doble alçada sostingut per columnes i il·luminat per llanterna i el saló de ball del primer pis. Les faganes, tant l'anterior com la posterior, presenten un estil barreja de classicisme i barroc, amb distribució simètrica. L'edifici va ser decorat amb gran sumptuositat, tant pel mobiliari, com per les llàmpades, els objectes artístics i les pintures de Joaquim Vancells, els germans Viver...

El moment de màxim esplendor de l'edifici va ser a partir de la postguerra, moment en el qual els senyors de Terrassa el rehabiliten incorporant les pintures del saló de ball, obra de Josep Obiols, els mosaics del pati fets per Santiago Padrós, la decoració dels salons i el restaurant.

Pel seu saló de ball van desfilar alguns dels músics més brillants del segle XX. També va ser molt notable el seu intent de realitzar muntatges operístics en versions reduïdes i, en alguns casos, traduïdes al català.

Hi col·labora: ABACUS Cooperativa

1768-1911, LA CASA ALEGRE DE SAGRERA

ORQUESTRA DE CAMBRA DE
TERRASSA 48

Concertino-director, QUIM TERMENS

Al 1768 Anton Sagrera compra els primers terrenys amb dos casals del carrer Font Vella, posant les bases a la que seria la primera mansió Sagrera, edificada a principis del segle XIX. Cap a la segona meitat del XVIII, també a Europa, es van posant les bases del què serà el gran desenvolupament de la simfonía i el divertiment orquestrals amb autors com W. A. Mozart, J. Ch. Bach i Myslivecek (l'anomenat Haydn txec).

L'any 1911 s'inicia l'última reforma important de la casa Alegre de Sagrera mentre a Europa s'escoltaven sons lligats a les arrels de la terra de cada compositor. D'aquesta música nacionalista en destaquen autors com Sibelius, Holst i, perquè no, el nostre admirat Pau Casals.

PROGRAMA

Primera part

DIVERTIMENTO IN F

J. Myslivecek (1737-1781)

Allegro / Andante / Prestíssimo

SIMFONIA OP 3 N2

J. Ch. Bach (1735-1782)

Allegro / Andante / Allegro assai

DIVERTIMENTO KV 157

W. A. Mozart (1756-1791)

Allegro / Andante / Presto

Segona part

A MOORSIDE SUITE

G. Holst (1874-1934)

Scherzo / Nocturne / March

IMPROMPTU

J. Sibelius (1856-1957)

SANT MARTÍ DEL CANIGÓ

P. Casals (1876-1973)

Divendres 10 de setembre, a les 21.30 h

Casa Alegre de Sagrera
C/ de la Font Vella, 29-31

Aquest edifici es va construir a començament del segle XIX. D'aquesta primera època es conserven pintures murals originals a les sales de la primera planta. Una reforma important duta a terme l'any 1911 el convertí en un model d'habitatge burgès industrial terrassenc, d'època modernista.

El pati on es realitzarà el concert comprèn l'espai entre les dues ales de la casa i es tanca al nord amb una gran reixa de ferro forjat amb decoració de garlandes i roses que separa la casa de la resta del jardí. El paviment està format per un mosaic amb tessellades de marbre de tres colors que configuren una lleugera decoració vegetal i la inscripció "SALVE" davant la reixa. Al centre del pati hi ha un sortidor amb una escultura d'un nen amb una oca.

El jardí té forma trapezoidal i és d'estil romàtic francès, amb un estany central, una gruta adossada al mur nord i uns quants bancs per a seure. Diversos caminalls envoltats per parterres de gespa recorren el jardí. Prop de la porta d'entrada del carrer del Cardaire hi ha una exedra amb escalinates laterals. Originàriament les edificacions annexes feien la funció de celler, galliners, cotxera, casa dels masovers i magatzems diversos.

INTÈRPRETS

MUSICA A L'ENTORN DE LA SEU D'EGARA (PÀG. 3)

Els integrants d'aquesta formació, són terrassencs i professors del Conservatori de la nostra ciutat, alguns d'ells des de fa més de 25 anys. Formen o han format part de diverses orquestres, entre elles, Orquestra Ciutat de Barcelona, Orquestra Simfònica del Vallès, Jove Orquestra Nacional d'Espanya i també de diversos grups de cambra. Han actuat com a solistes desenvolupant la seva activitat professional a Europa i també per alguns països d'Amèrica i Àsia.

SCALA ARETINA (PÀG. 4)

Meritxell Olaya, soprano. Nascuda a Barcelona, professora superior de Cant, professora de Piano i llicenciada en Història, estudià cant amb M. Pueyo, C. Bustamante i G. Price. Es dedica principalment al lied i la música antiga. És autora del llibre "Més enllà de la veu".

Clara Hernández, viola da gamba. Després de seguir estudis generals de música i piano va aprofundir en violoncel i s'especialitzà en viola de gamba a l'Schola Cantorum Basiliensis. És membre fundador del Grup Diatessaron i del quintet de violes de gamba Banchetto Musicale.

Santiago Figueras, tiorba i guitarra barroca. Estudia guitarra a Barcelona (Professor Superior pel CSMM) i la Universitat de Viena amb K. Ragossnig, orgue amb J. Figueras i sitar i música clàssica hindú amb S. Sunder. Ha rebut ensenyaments de música antiga de la mà de H. Smith, A. Rooley i J. Willem Jansen.

MC COR BARCELONA CHAMBER CHOIR (PÀG. 7)

MC Cor és un grup vocal creat l'any 2006 pel seu director Joan Martínez Colás. Els seus membres són cantants professionals o estudiants d'alt nivell.

Els gèneres que treballa el grup van des de la música antiga fins a la contemporània i de l'oratori fins l'òpera, passant pel lied.

Ha actuat en els més importants auditoris del nostre país, com al Palau de la Música Catalana de Barcelona, l'Auditori de Girona, l'Auditori Enric Granados de Lleida, la Catedral de Tarragona, l'Auditori de Caixa de Terrassa, l'Auditori AXA de Barcelona o l'Auditori de Barcelona dins del Cicle Coral.

El seu debut internacional ha estat a Sindelfingen (Alemanya) i properament ho farà a Samara (Rússia). Tanmateix està preparant la gira de presentació a París, Londres i Berlín i altres països d'Amèrica. Joan Martínez Colás és titulat en direcció d'orquestra i cors, composició, cant, oboè i pedagogia musical.

FLOREIX L'AMETLLER (PÀG. 8)

Montserrat Solà, soprano. Nascuda a Lleida, estudi cant amb Ma Dolors Aldea a l'Estudi Àngel Soler de Barcelona. Obté el Títol Superior de Cant amb Menció d'Honor al Conservatori Superior Municipal d'aquesta ciutat. Becada per la Diputació de Lleida, estudià a l'Escola d'Òpera de Barcelona, dirigida per J. Artysz, i també assistí a cursos de P. Schilhawsky, G. Bechi i W. Rieger entre altres. Amplia la seva formació a França, becada per l'ACDA.

Imma Santacreu, piano. Nascuda a Barcelona, ha realitzat els estudis al Conservatori Superior de Música de Barcelona, on obté els diplomes de Professor Superior de Piano, Música de cambra, Solfeig i de Pedagogia. Ha estudiat amb M. J. Crespo i C. Marquès, i posteriorment amb P. Réach, F. Thinat i N. Dessenne. Obté el Premi de Perfeccióament de Piano i Música de Cambra al Conservatori Nacional de Regió de Versalles.

CODEX (PÀG. 9)

El guitarrista David Murgadas està especialitzat en instruments antics de corda pulsada i combina la seva tasca concertística amb la de professor de guitarra. Nascut a Barcelona es forma al Conservatori de Terrassa on obté el Grau Professional i posteriorment al Conservatori Òscar Esplà d'Alacant amb José Tomás on finalitza la carrera amb Matrícula d'Honor. Es perfecciona a l'Escola d'Arts Musicals Luthier de Barcelona amb els mestres D. Russell, C. Trepata, H. Smith, A. Pierri, R. Aussell, M. Barrueco, R. Lislevand, A. Laurence-King i J. Savall entre d'altres. S'especialitza en la interpretació d'instruments antics de corda pulsada i baix continu a l'ESMUC i al Conservatori de Toulouse.

OPERAÍLICA (PÀG. 10)

Operaílica és el resultat de diferents projectes (P.O.L.S. Palcoscènico d'òpera liricospinto, "Kontraveus", "Ilica"...) portats a terme per un grup de músics que han anat evolucionant fins desembocar en el grup que rep aquest nom.

Operaílica fusiona en les seves produccions els seu doble objectiu: per una banda la interpretació i difusió de l'òpera clàssica i romàntica. D'altra el treball de recerca, investigació i difusió del patrimoni musical líric (inèdit o poc conegut) català dels segles XIX i XX. (Per realitzar aquesta tasca la companyia rep el suport de la Generalitat de Catalunya)

Des de l'any 2004 la companyia ha participat en nombrosos espectacles vinculant el món de la música, les arts plàstiques i la literatura catalana, especialment dels segles XIX i XX.

ORQUESTRA DE CAMBRA TERRASSA 48 (PÀG. 11)

Amb el suport de l'Ajuntament de Terrassa i de la Generalitat de Catalunya i el patrociní de l'Obra Social de Caixa Terrassa per a totes les seves activitats, l'Orquestra de Cambra Terrassa 48 està formada per instrumentistes de diferents indrets relacionats amb l'activitat musical d'aquesta ciutat. Originada l'any 1987 i fundada en la seva forma i filosofia actuals l'any 2000, el conjunt ha adquirit un nivell que l'ha portat a guanyar el primer del I Concurs de Música de Cambra de Sant Mateu de Castelló l'any 2003.

L'OCT48 ha realitzat concerts per tota la geografia catalana i per l'estat espanyol.

CATÀLEG D'OBRES D'ART utilitzades per il·lustrar el programa

Botó amb la representació d'un cavaller tocant la tenora

La figura del músic es presenta davant d'un fons idealitzat de caire medievalista. Aquests botons solien formar part de la indumentària que portaven els membres de col·lectius musicals com ara bandes instrumentals, corals o cobles.

Autor: desconegut

Cronologia: final del segle XIX
principi segle XX

Ubicació: dipòsits del Museu de Terrassa

Material/Tècnica: bronze repujat

Nº de catàleg: 3813

PÀG. 3

Mare de Déu del Pilar envoltada d'àngels músics (fragment)

En aquesta pintura es representa l'aparició de la Mare de Déu del Pilar a Sant Jaume i els seus deixebles mentre resaven a la vora del riu Ebre. La imatge de la verge es representa sobre un pilar de marbre i està envoltada de querubins, dos dels quals toquen instruments de corda fregada (violes d'arc).

Autor: desconegut

Cronologia: segle XIX-XX

Ubicació: Museu de Terrassa

Tècnica: pintura a l'oli sobre fusta

Nº de catàleg: 520

PÀG. 3

Àngel amb viola da braccio. Detall de Sant Marcial / Sant Andreu

Durant l'època barroca era molt habitual que la representació dels moments místics dels personatges religiosos fos acompanyada d'àngels músics.

Autor: desconegut

Cronologia: segle XVIII

Ubicació: Museu de Terrassa

Tècnica: oli sobre tela

Nº de catàleg: 5.197

PÀG. 4

Finestral gòtic de la Torre del Palau

És l'únic element escultòric que conservem in situ a la Torre del Palau. Es tracta d'una finestra amb guardapols i cresteria del segle XVI amb les traces de l'estil del gòtic retardatari que es va donar a tota Catalunya fins ben entrat el segle XVI. Entre els vancs de la cresteria podem apreciar els rostres de quatre putti. A cadascun dels cantons de la finestra trobem dos personatges a la vora de sengles querubins, un femení amb els cabells recollits per un tocet en forma de trena i l'altre que pertany a un home gran, barbat i amb barret. Els rostres ja denoten cert naturalisme que els aprova clarament cap a l'estil renaixentista. **PÀG. 5**

Pont antic de les esglésies de Sant Pere

Autor: Adrià Torrijas

Cronologia: c. 1878

Ubicació: Museu de Terrassa

Tècnica: fotografia

Nº de catàleg: MdT 18.947

PÀG. 6

Retaule de Sant Miquel. Escena apocalíptica amb Àngels tocant trompes (fragments)

Dins l'imaginari medieval és molt habitual trobar escenes apocalíptiques que mostren àngels tocant instruments de vent com ara clarins, trompes o cors que anuncien als mortals el Judici Final i la fi dels temps.

Autor: Cirera/Talarn

Cronologia: segle XV

Ubicació: dipòsits del Museu de Terrassa

Tècnica: tremp sobre fusta

Nº de catàleg: s/n

PÀG. 7

Plafó 7, amb escena bucòlica (fragment)

Aquesta pintura mostra tres nimfes, una de les quals toca la lira, instrument associat amb la delicadesa i la comunicació amb el sobrenatural. L'obra està integrada al hall de la Casa Alegre de Sagrera, on sis plafons de pintura sobre tela s'adapten a les parets del sector est d'aquesta estança. Podem definir el conjunt decoratiu com un gran paisatge simbolista en que s'observa una tendència directament emparentada amb el paisatge romàntic del segle XIX.

Autor: Pere Viver

Cronologia: 1915

Ubicació: Casa Alegre de Sagrera

Tècnica: oli sobre tela

Nº de catàleg: 13. 057

PÀG. 8

Putti amb guitarra entre nubols

Des d'època barroca fins començaments del segle XX era molt habitual el costum de decorar amb pintures els sostres dels habitatges burgesos. El recurs de reflectir en els mateixos el cel clar, amb querubins músics entre sortint dels vaporosos núvols, donava un aire de lluminositat, artifici, naturalisme i grandiloquència a l'estança que s'avenia molt amb els gustos estètics de l'època.

Autor: Josep Arrau i Estrada

Cronologia: c.1807

Ubicació: Sostre de la Sala Salvans de la Casa Alegre de Sagrera

Tècnica: pintura mural a tremp de colla

Nº de catàleg: s/n

PÀG. 9

Àngel músic del Saló de Ball del Gran Casino de Terrassa

La època de la postguerra va ser la època daurada el Gran Casino, i sofit la direcció del terrassenc Antoni Badrinas es va continuar la decoració de les diferents estances. Pel seu saló de ball van desfilar alguns dels músics més brillants del segle XX com ara Rosa Sabater, Alicia de Larrocha, Victoria de los Angeles, Eduard Toldrà o Narciso Yepes.

Autor: Josep Obiols

Cronologia: 1942

Ubicació: Saló de Ball del Gran Casino de Terrassa

Tècnica:

Nº de catàleg: s/n

PÀG. 10

Alliberació de Bilbao (detall)

En aquesta escena trobem un conjunt de personatges de caire clàssic entre els quals es destaca la personificació de la Música tocant una lira.

Autor: Echená

Cronologia: 1886

Ubicació: Museu de Terrassa

Tècnica: oli sobre tela

Nº de catàleg: 1.385

PÀG. 11

***Preu de les localitats 4€**

*Tots els aforaments són limitats

*A excepció dels passes de "Dames de la Torre" del 28 de juliol i de "Pel Pont" dels dies 5 i 6 d'agost, totes les entrades es podran adquirir el mateix dia i al lloc del concert, $\frac{3}{4}$ d'hora abans del seu inici.

Per a més informació:
Casa Soler i Palet, Font Vella 28
08221 Terrassa
Tel. 93 783 27 11 o bé
cultura.districtes@terrassa.cat
www.terrassa.cat/culturaaprop

Cultura

Diputació
Barcelona

Àrea de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

HI COL·LABORA:

ingenia creatius

